

[EZ VAN!](#) 2018. Január 22.

Középiskolai felvételi: Mi köze a lekipalinak a magyar nyelvtanhoz?

Több mint 68 ezer diák életében volt nagyon fontos nap a szombat – ekkor írták a középiskolai felvételit magyarból és matematikából. A feladatok nehézségéről megoszlanak idén a vélemények. Egy felháborodott édesanya szerint nem egészen azt kapták a gyerekek, amire számítottak és amire készültek.

„A nyolcadikosok szombaton [írták a felvételi feladatlapokat](#) . Még most is azon puffogok, mi köze a lekipalinak, a koviubinak, a szolinak a magyar nyelvtanhoz, merthogy a diákok kaptak ilyen kérdéseket is. Mégis minek tanítanak mondatelemzést, szófajokat és számtalan egyéb nyelvtani meghatározást, helyesírási szabályt az iskolában, ha a [felvételi feladatsor](#) készítője szerint ezeknél lényegesebb, hogy a diákok ismerjék a lekipali, a vidikazi meg a csörizni szavak jelentését.

A [nyolcadikosok magyarfelvételijének](#) 6., meglehetősen összetett kérdésköre két és fél oldalon tagolta nyelvünk eme »képrázatos« vadhajtasát. A szövegértési feladat internetről kölcsönzött cikke ugyanis a ma oly divatos gügyögésről és rövidítésekéről szólt, párhuzamot állítva az ovi, bölcsi, nyuszi szavakkal, amelyek hosszú évek óta szótári alakoknak számítanak.

A cukisággal önmagával nincs problémám, azzal viszont nagyon is, hogy pontokat veszített a gyerekem, mert nem tudta dekódolni a lekipalit – avagy tisztességes nevén a lekváros palacsintát. Tőlünk sosem hallhatta, a közösségi oldalakat pedig egyelőre messze elkerüli, innen az égbekiáltó hiányosság.

Teljes hasonulás helyett: emoji

Szülőként kérdelem: miért is kéne ismernie ezeket az idegesítő és rémes rövidítéseket? És miért kéne az emoji jelentésével tisztában lennie? Ez volt a teszt harmadik feladata. Talán azért, mert sokan használják a hétköznapiakban? De mégis mi közük a magyar nyelvtanhoz? Biztosan túl maradi vagyok, mert azt feltételeztem, a [középiskolai felvételi](#) a gyerekek iskolai tudására, leginkább pedig a helyesírásukra kíváncsi. A feladatlap szerint ez utóbbira a legkevésbé, a tizből mindössze egyetlen kérdés jutott a valódi nyelvtanra.

A magyar- és matematika-tanárnőknak ezúton is hálás köszönetem. Nyilvánvalóan ők is tudtak volna a nulladik órák helyett aludni reggelenként, mégis önként vállalták, hogy felkészítik a

diákokat erre a csodás szombati napra. Nem sok értelme volt az erőfeszítéseknek, mert ezt a tesztet a gyerekek előkészítők, korrepetálások, pluszórák nélkül is pontosan ezen a szinten töltötték volna ki.

Lehetetlen küldetés a nyolcadikos felvételi

Teszteltem magamat is. Rászántam az időt, és megírtam a nyelvtanfelvételit. Okleveles kommunikációs bölcsészként be kell valljam, nem tudtam hibátlanul teljesíteni. Az egész teszt olyannak tűnik, mint egy lehetetlen küldetés. 45 perc 10 feladatra, amelyből az egyik az említett gügyögő szövegértelmezés, és a végén még vár egy 10-12 mondatos fogalmazás az iskolai egyenruhákkal kapcsolatosan, két-két mellette és ellene véleménnyel fűszerezve. 14-15 éves gyerekekről beszélünk, rajtuk a felvételi terhével.

A feladatokkal végeztem az előírt háromnegyed óra alatt, viszont a fogalmazást olyan sebességgel írtam meg – jelzem, rutinból, hiszen én is szövegekkel dolgozom –, hogy magam is alig tudtam elolvasni. Pont pedig azért jár, ha a fogalmazás rendezett, tagolt és persze gyöngybetűvel íródott. Ekkor ment fel bennem a pumpa a leginkább. Kíváncsi lennék, azért is jár a pont, ha rövidíték, és az egyenruha helyett egyirucit írok?

Nem a magyar volt a feketeleves

A gyerekek nem panaszkodtak a magyarra, zömében azt mondták, nem volt különösebben nehéz, náluk a gügyögés sem ütötte ki a biztosítékot. Az igazi feketelevest a matekteszt jelentette, amely minden korábbinál nehezebb volt. Sokan sírva jöttek ki termekből a vizsgát követően. Úgy érzik, máris szertefoszlott az álmuk, hogy a vágyott középiskolában tanulhassanak tovább.

A [matektesztre](#) nem vállalkoztam, azon biztosan elhasalnék. Viszont már nem izgat, hová veszik fel a gyerekemet. Nem csak ezen múlik, de bosszant, hogy ezen is. Büszke vagyok rá, hogy gőze sincs a lekपालiról, a barátait mobilon hívja, és nem telcsin csöriznek, ellenben a helyesírása kifogástalan. Ha előbbi a mérvadó, akkor teljesen mindegy, melyik iskolában tanul tovább.””

A te gyereked is felvételizett a hétvégén? Hogy sikerült neki? Mi volt a véleménye a feladatokról?

Kommentelj!